

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

Bruselj, 25. september 2019
(OR. en)

2018/0189 (COD)

PE-CONS 74/19

PI 60
CODEC 775

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o ukrepih Unije po njenem pristopu k Ženevskemu aktu Lizbonskega sporazuma o označbah porekla in geografskih označbah

UREDBA (EU) 2019/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

**o ukrepih Unije po njenem pristopu k Ženevskemu aktu Lizbonskega sporazuma
o označbah porekla in geografskih označbah**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 110, 22.3.2019, str. 55.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2019 (še ni bilo objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne....

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Da bi Unija lahko v celoti izvrševala svojo izključno pristojnost na področju skupne trgovinske politike in ob doslednem spoštovanju svojih zavez na podlagi Sporazuma o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (TRIPS) Svetovne trgovinske organizacije, bo postala pogodbenica Ženevskega akta Lizbonskega sporazuma o označbah porekla in geografskih označbah (v nadaljnjem besedilu: Ženevski akt) v skladu s Sklepom Sveta (EU) .../...¹⁺, ki države članice tudi pooblašča, da Ženevski akt v interesu Unije ratificirajo ali k njemu pristopijo. Pogodbenice Ženevskega akta so članice posebne unije, ki je bila vzpostavljena z Lizbonskim sporazumom o zaščiti označb porekla in njihovi mednarodni registraciji (v nadaljnjem besedilu: posebna unija). V skladu s Sklepom (EU) .../...⁺⁺ Unijo in države članice, ki so ratificirale Ženevski akt ali so k njemu pristopile, v zvezi s tem aktom v posebni uniji zastopa Komisija.

¹ Sklep Sveta (EU) .../... z dne ... o pristopu Evropske unije k Ženevskemu aktu Lizbonskega sporazuma o označbah porekla in geografskih označbah (UL L [...], [...], str. [...]).

⁺ UL: prosimo, vstavite v besedilo številko Sklepa iz dokumenta ST 6929/19 in vstavite številko, datum, naslov in sklic na UL tega sklepa v opombo.

⁺⁺ UL: prosimo, vstavite v besedilo številko Sklepa iz dokumenta ST 6929/19.

- (2) Primerno je določiti pravila, ki bodo Uniji omogočala izvrševanje pravic in izpolnjevanje obveznosti iz Ženevskega akta, in sicer v njenem imenu in v imenu držav članic, ki so ta akt ratificirale ali so k njemu pristopile.
- (3) Ženevski akt ščiti označbe porekla, vključno z označbami porekla v smislu uredb (EU) št. 1151/2012¹ in (EU) št. 1308/2013² Evropskega parlamenta in Sveta ter geografskimi označbami v smislu uredb (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 1308/2013, (EU) št. 251/2014³ in (EU) 2019/787⁴ Evropskega parlamenta in Sveta, za vse označbe pa se v tej uredbi uporablja izraz „geografske označbe“.

¹ Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343 14.12.2012, str. 1).

² Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

³ Uredba (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91 (UL L 84, 20.3.2014, str. 14).

⁴ Uredba (EU) 2019/787 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o opredelitvi, opisu, predstavitvi in označevanju žganih pijač, uporabi imen žganih pijač pri predstavitvi in označevanju drugih živil, zaščiti geografskih označb žganih pijač, uporabi etanola in destilatov kmetijskega porekla v alkoholnih pijačah ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 110/2008 (UL L 130, 17.5.2019, str. 1).

- (4) Komisija bi morala pri Mednarodnem uradu Svetovne organizacije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: Mednarodni urad) po pristopu Unije k Ženevskemu aktu vložiti in zatem redno vlagati zahteve za mednarodno registracijo geografskih označb z ozemlja Unije, ki so zaščitene na njenem ozemlju, v registru Mednarodnega urada (v nadaljnjem besedilu: mednarodni register) Taki zahtevki bi morali temeljiti na uradnih obvestilih držav članic, ki ravnajo na lastno pobudo ali na zahtevo fizične ali pravne osebe iz točke (ii) člena 5(2) Ženevskega akta ali upravičenca, kakor je opredeljen v točki (xvii) člena 1 Ženevskega akta. Države članice bi morale pri pripravi uradnih obvestil preučiti gospodarski interes mednarodne zaščite zadevnih geografskih označb ter upoštevati zlasti proizvodno in izvozno vrednost, zaščito v okviru drugih sporazumov ter trenutno ali morebitno zlorabo v zadevnih tretjih državah.
- (5) Z registracijo geografskih označb v mednarodnem registru naj bi se zagotavljali kakovostni proizvodi, poštena konkurenca in varstvo potrošnikov. Ker imajo geografske označbe veliko kulturno in gospodarsko vrednost, bi bilo treba njihovo registracijo oceniti glede na njihovo vrednost za lokalne skupnosti, da bi se podpiral razvoj podeželja in spodbujale nove zaposlitvene možnosti v proizvodnji, predelavi in drugih s tem povezanih storitvah.

- (6) Da bi vzpostavila stalen dialog z ustreznimi deležniki, bi morala Komisija redno uporabljati obstoječe mehanizme za posvetovanje z državami članicami, trgovinskimi združenji in proizvajalci Unije.
- (7) Vzpostaviti bi bilo treba ustrezne postopke, s katerimi bi Komisija ocenila geografske označbe iz pogodbenic Ženevskega akta, ki niso države članice (v nadaljnjem besedilu: tretje pogodbenice), in ki so registrirane v mednarodnem registru, da sprejme odločitve v zvezi z zaščito v Uniji in po potrebi o razveljavitvi take zaščite.
- (8) Unija bi morala zaščito geografskih označb iz tretjih pogodbenic, ki so registrirane v mednarodnem registru, izvajati v skladu s poglavjem III Ženevskega akta, zlasti s členom 14 Ženevskega akta, v skladu s katerim mora vsaka pogodbenica zagotoviti učinkovita pravna sredstva za zaščito registriranih geografskih označb in zagotoviti, da lahko pravne postopke za zagotavljanje zaščite teh označb sproži javni organ ali katera koli zainteresirana stran, ne glede na to, ali je to fizična ali pravna, javna ali zasebna oseba, v skladu s pravnim sistemom in prakso te pogodbenice.

- (9) Za zagotovitev zaščite blagovnih znamk Unije ter regionalnih in nacionalnih blagovnih znamk vzporedno z zaščito geografskih označb in ob upoštevanju zaščitnega ukrepa v zvezi s predhodnimi pravicami iz blagovne znamke iz člena 13(1) Ženevskega akta bi bilo treba zagotoviti soobstoj predhodnih blagovnih znamk in geografskih označb, ki so registrirane v mednarodnem registru in ki so pridobile zaščito v Uniji ali pa se v njej uporabljajo.
- (10) Države članice, ki še niso pogodbenice Lizbonskega sporazuma o zaščiti označb porekla in njihovi mednarodni registraciji iz leta 1958, kakor je bil revidiran v Stockholmu 14. julija 1967 in spremenjen 28. septembra 1979 (v nadaljnjem besedilu: Lizbonski sporazum), zaradi izključne pristojnosti Unije v zvezi s skupno trgovinsko politiko ne bi smele ratificirati navedenega sporazuma niti k njemu pristopiti.

- (11) Državam članicam, ki so že pogodbenice Lizbonskega sporazuma, bi moralo iti dovoljeno, da to tudi ostanejo, zlasti zaradi zagotovitve kontinuitete podeljenih pravic in izpolnjevanja obveznosti na podlagi navedenega sporazuma. Vendar pa bi morale delovati izključno v interesu Unije in ob doslednem spoštovanju izključne pristojnosti Unije. Te države članice bi morale zato svoje pravice in obveznosti na podlagi Lizbonskega sporazuma uveljavljati ob doslednem spoštovanju pooblastila, ki ga Unija podeli na podlagi te uredbe. Da bi spoštovali enotni sistem zaščite geografskih označb, ki ga je Unija vzpostavila za kmetijske proizvode, in da bi še okrepili harmonizacijo na notranjem trgu, te države članice na podlagi Lizbonskega sporazuma ne bi smele registrirati nobenih novih označb porekla za proizvode, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 1308/2013, (EU) št. 251/2014 ali (EU) 2019/787.
- (12) Države članice, ki so že pogodbenice Lizbonskega sporazuma, so na podlagi Lizbonskega sporazuma registrirale označbe porekla. Za zagotovitev nadaljnje zaščite teh označb porekla bi bilo treba vzpostaviti prehodno ureditev v skladu z zahtevami iz navedenega sporazuma, Ženevskega akta in prava Unije.

- (13) Države članice, ki so že pogodbenice Lizbonskega sporazuma, ščitijo označbe porekla tretjih pogodbenic navedenega sporazuma. Da se jim zagotovijo sredstva za izpolnjevanje njihovih mednarodnih obveznosti, ki so jih sprejele pred pristopom Unije k Ženevskemu aktu, bi bilo treba vzpostaviti prehodno ureditev, ki bi imela učinke samo na nacionalni ravni in ne bi vplivala na trgovino v Uniji ali na mednarodno trgovino.
- (14) Ustrezno je, da pristojbine, ki jih je treba plačati na podlagi Ženevskega akta in Skupnim pravilnikom v okviru Lizbonskega sporazuma in Ženevskega akta Lizbonskega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: Skupni pravilnik) za vložitev zahtevka pri Mednarodnem uradu za mednarodno registracijo geografske označbe, in pristojbine, ki jih je treba plačati za druge vpise v mednarodni register in za pridobitev izvlečkov, potrdil ali drugih informacij v zvezi z vsebino navedene mednarodne registracije, bi morala kriti država članica, iz katere je geografska označba, fizična ali pravna oseba iz točke (ii) člena 5(2) Ženevskega akta ali upravičenec, kakor je opredeljen v točki (xvii) člena 1 Ženevskega akta. Države članice bi morale imeti možnost zahtevati, da nekatere ali vse pristojbine plača fizična ali pravna oseba ali upravičenec.
- (15) Za kritje kakršnega koli primanjkljaja v proračunu za poslovanje posebne unije bi bilo treba Uniji omogočiti, da v okviru sredstev, ki so za ta namen na voljo v letnem proračunu Unije, zagotovi posebni prispevek, ki ga glede na gospodarsko in kulturno vrednost zaščite geografskih označb v skladu s členom 24(4) Ženevskega akta določi skupščina posebne unije.

- (16) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja članstva Unije v posebni uniji bi bilo treba na Komisijo ob pristopu k Ženevskemu aktu prenesti izvedbena pooblastila za vzpostavitev seznama geografskih označb, ki se priloži zahtevku, ki se vloži za njihovo mednarodno registracijo pri Mednarodnem uradu po pristopu k Ženevskemu aktu ter za vsako naknadno vložitev zahtevka za zavrnitev ugovora, za odločitev, ali naj se podeli zaščita geografske označbe, registrirane v mednarodnem registru, za umik zavrnitve učinkov mednarodne registracije, za zahtevo za izbris mednarodne registracije, za uradno obvestilo o razveljavitvi zaščite geografske označbe, registrirane v mednarodnem registru, v Uniji ter za podelitev pooblastila državam članicam, da opravijo potrebne spremembe v zvezi z označbo porekla za proizvod, ki je zaščiten na podlagi Uredbe (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 1308/2013, (EU) št. 251/2014 ali (EU) 2019/787, in o tem uradno obvesti Mednarodni urad. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹.

¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (17) V skladu z načelom sorazmernosti je nujno in primerno, da se za doseganje osnovnega cilja omogoči Uniji, da sodeluje v posebni uniji na način, ki zagotavlja učinkovito zaščito geografskih označb EU na mednarodni ravni, in sicer da se določijo pravila in postopki v zvezi z ukrepi Unije po njenem pristopu k Ženevskemu aktu. V skladu s členom 5(4) Pogodbe o Evropski uniji ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (18) Pomembno je zagotoviti, da Komisija spremlja in ocenjuje, kako se s časom spreminja sodelovanje Unije pri Ženevskem aktu. Da bi izvedla tako ocenjevanje, bi morala Komisija med drugim upoštevati število geografskih označb, ki so zaščitene in registrirane v skladu s pravom Unije in za katere so bili vloženi zahtevki za mednarodno registracijo, primere, v katerih so zaščito zavrnile tretje pogodbenice, spremembe števila tretjih držav, ki sodelujejo pri Ženevskem aktu, ukrepe, ki jih je Komisija sprejela za povečanje tega števila, pa tudi učinek sedanjega prava Unije na področju geografskih označb na privlačnost Ženevskega akta za tretje države ter število in vrsto geografskih označb iz tretjih pogodbenic, ki jih je Unija zavrnila –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta uredba določa pravila in postopke v zvezi z ukrepi Unije po njenem pristopu k Ženevskemu aktu Lizbonskega sporazuma o označbah porekla in geografskih označbah (v nadaljnjem besedilu: Ženevski akt).
2. Za namene te uredbe pojem „geografske označbe“ vključuje označbe porekla v smislu Ženevskega akta, vključno z označbami porekla v smislu uredb (EU) št. 1151/2012 in (EU) št. 1308/2013 ter geografskimi označbami v smislu uredb (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 1308/2013, (EU) št. 251/2014 in (EU) 2019/787.

Člen 2

Mednarodna registracija geografskih označb

1. Komisija bo kot pristojni organ v smislu člena 3 Ženevskega akta pri Mednarodnem uradu Svetovne organizacije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: Mednarodni urad) v skladu s členom 5(1) in (2) Ženevskega akta po pristopu Unije k temu aktu vložila in zatem redno vlagala zahteve za mednarodno registracijo geografskih označb, ki so zaščitene in registrirane v skladu s pravom Unije ter se nanašajo na proizvode s poreklom iz Unije.

2. Za namen odstavka 1 države članice lahko v ta namen od Komisije zahtevajo, da v mednarodnem registru registrira geografske označbe z njihovega ozemlja, ki so zaščitene in registrirane v skladu s pravom Unije. Taka zahteva temelji na:
 - (a) zahtevi fizične ali pravne osebe iz točke (ii) člena 5(2) Ženevskega akta ali upravičenca, kakor je opredeljen v točki (xvii) člena 1 Ženevskega akta, ali
 - (b) njihovi lastni pobudi.
3. Komisija na podlagi teh zahtev sprejme izvedbene akte, v katerih navede seznam geografskih označb iz odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2).

Člen 3

*Izbris geografske označbe iz države članice,
ki je registrirana v mednarodnem registru*

1. Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim zahteva, da Mednarodni urad iz mednarodnega registra izbriše registracijo geografske označbe iz države članice Unije v katerem koli od naslednjih primerov:
 - (a) geografska označba ni več zaščitena v Uniji ali
 - (b) na zahtevo države članice, iz katere je geografska označba, ki temelji na:
 - (i) zahtevi fizične ali pravne osebe iz točke (ii) člena 5(2) Ženevskega akta ali upravičenca, kakor je opredeljen v točki (xvii) člena 1 Ženevskega akta, ali
 - (ii) njeni lastni pobudi.
2. Izvedbeni akt iz odstavka 1 tega člena se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2).
3. Komisija o zahtevi za izbris nemudoma uradno obvesti Mednarodni urad.

Člen 4

Objava geografskih označb iz tretjih držav, ki so registrirane v mednarodnem registru

1. Komisija objavi vsako mednarodno registracijo, o kateri jo uradno obvesti Mednarodni urad v skladu s členom 6(4) Ženevskega akta, ki:
 - (a) zadeva geografsko označbo, registrirano v mednarodnem registru, v zvezi s katero pogodbenica porekla, kakor je opredeljena v točki (xv) člena 1 Ženevskega akta, ni država članica, in
 - (b) se nanašajo na proizvod, v zvezi s katerim je zagotovljena zaščita geografskih označb na ravni Unije.
2. Mednarodna registracija iz odstavka 1 se objavi v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*. V objavi se navedeta tudi vrsta proizvoda in država porekla.

Člen 5

Presoja geografskih označb iz tretjih držav, registriranih v mednarodnem registru

1. Komisija oceni vse mednarodne registracije, o katerih jo v skladu s členom 6(4) Ženevskega akta uradno obvesti Mednarodni urad in ki zadevajo geografske označbe, registrirane v mednarodnem registru ter katerih pogodbenica porekla, kakor je opredeljena v točki (xv) člena 1 Ženevskega akta, ni država članica, da se ugotovi, ali vključujejo obvezno vsebino iz člena 5(2) Skupnega pravilnika na podlagi Lizbonskega sporazuma in Ženevskega akta (v nadaljnjem besedilu: Skupni pravilnik) ter podatke v zvezi s kakovostjo, slovesom ali značilnostmi iz pravila 5(3) Skupnega pravilnika, in preveri, ali se objava iz člena 4 nanaša na proizvod, v zvezi s katerim je zagotovljena zaščita geografskih označb na ravni Unije.
2. Ocena iz odstavka 1 se izvede v štirih mesecih od datuma registracije geografske označbe v mednarodnem registru in ne vključuje ocene drugih posebnih določb Unije v zvezi z dajanjem proizvodov na trg ter zlasti v zvezi s sanitarnimi in fitosanitarnimi standardi, standardi trženja ali označevanjem živil.

Člen 6

Postopek ugovora za geografske označbe iz tretjih držav, ki so registrirane v mednarodnem registru

1. Organi države članice ali tretje države, ki ni pogodbenica porekla, kakor je opredeljena v točki (xv) člena 1 Ženevskega akta, ali fizična ali pravna oseba z legitimnim interesom in s sedežem v Uniji ali tretji državi, ki ni pogodbenica porekla, lahko v štirih mesecih od datuma objave mednarodne registracije v skladu s členom 4 pri Komisiji vložijo ugovor.

Ugovor je v enem od uradnih jezikov institucij Unije.

2. Ugovor iz odstavka 1 tega člena je dopusten samo, če je vložen v roku iz odstavka 1 tega člena in če temelji na enem ali več od naslednjih razlogov:
 - (a) geografska označba, registrirana v mednarodnem registru, je v nasprotju z imenom rastlinske sorte ali živalske pasme in bi lahko potrošnika zavajala glede pravega porekla proizvoda;

- (b) geografska označba, registrirana v mednarodnem registru, je v celoti ali delno homonimno ime geografske označbe, ki je že zaščiten v Uniji, in v praksi ni zadostne razlike med pogoji lokalne in tradicionalne uporabe ter predstavitvijo geografske označbe, predlagane za zaščito, in geografsko označbo, ki je že zaščiten v Uniji, pri čemer se upošteva potreba po zagotovitvi pravične obravnave zadevnih proizvajalcev in preprečevanju zavajanja potrošnikov;
- (c) z zaščito geografske označbe, registrirane v mednarodnem registru, v Uniji bi na ravni Unije ali na regionalni ali nacionalni ravni kršili predhodno pravico iz blagovne znamke;
- (d) z zaščito geografske označbe iz tretje države v Uniji bi ogrozili uporabo popolnoma ali delno identičnega imena ali izključno naravo blagovne znamke na ravni Unije ali na regionalni ali nacionalni ravni ali obstoj proizvodov, ki so bili zakonito na trgu že najmanj pet let pred datumom objave mednarodne registracije v skladu s členom 4;
- (e) geografska označba, registrirana v mednarodnem registru, se nanaša na proizvod, v zvezi s katerim ni zagotovljena zaščita geografskih označb na ravni Unije;

- (f) ime, za katero se zahteva registracija, je generično ime na ozemlju Unije;
 - (g) pogoji iz točk (i) in (ii) člena 2(1) Ženevskega akta niso izpolnjeni;
 - (h) geografska označba, registrirana v mednarodnem registru, je homonimno ime, ki potrošnika zavaja, da proizvodi prihajajo z drugega ozemlja, čeprav gre za točno ime dejanskega ozemlja, regije ali kraja porekla zadevnih proizvodov.
3. Komisija razloge za ugovor iz odstavka 2 oceni za ozemlje Unije ali del tega ozemlja.

Člen 7

Odločitev o zaščiti geografskih označb iz tretjih držav, ki so registrirane v mednarodnem registru, v Uniji

1. Kadar se na podlagi ocene, izvedene na podlagi člena 5, ugotovi, da so pogoji iz navedenega člena izpolnjeni, in ni prejet noben ugovor oziroma noben dopusten ugovor, Komisija po potrebi z izvedbenim aktom zavrže kakršne koli nedopustne ugovore in odloči o podelitvi zaščite geografske označbe. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2).

2. Kadar se na podlagi ocene, izvedene na podlagi člena 5, ugotovi, da pogoji iz navedenega člena niso izpolnjeni, ali če je prejet dopusten ugovor iz člena 6(2), Komisija z izvedbenim aktom odloči o tem, ali naj se podeli zaščita geografske označbe, registrirane v mednarodnem registru. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2). V primeru geografskih označb proizvodov, ki ne spadajo v pristojnost odborov iz člena 15(1), odločitev, ali naj se podeli zaščita, sprejme Komisija.
3. V odločitvi o podelitvi zaščite geografske označbe v skladu z odstavkom 1 ali 2 tega člena se določi obseg podeljene zaščite in lahko vključuje pogoje, ki so združljivi z Ženevskim aktom, ter zlasti odobri natančno opredeljeno prehodno obdobje iz člena 17 Ženevskega akta in člena 14 Skupnega pravilnika.
4. Komisija v skladu s členom 15(1) Ženevskega akta uradno obvesti Mednarodni urad o zavrnitvi učinkov zadevne mednarodne registracije na ozemlju Unije v roku enega leta od prejema uradnega obvestila o mednarodni registraciji v skladu s členom 6(4) Ženevskega akta ali, v primerih iz prvega odstavka člena 5 Sklepa (EU).../...⁺, v roku dveh let od prejema uradnega obvestila.

⁺ UL: prosimo, v besedilo vstavite številko sklepa iz dokumenta ST 6929/19.

5. Komisija lahko na lastno pobudo ali na podlagi ustrežno utemeljene zahteve države članice, tretje države ali fizične ali pravne osebe z legitimnim interesom z izvedbenim aktom v celoti ali delno umakne zavrnitev, o kateri je bil predhodno uradno obveščen Mednarodni urad. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2).

Komisija o takem umiku nemudoma uradno obvesti Mednarodni urad.

Člen 8

Uporaba geografskih označb

1. Izvedbeni akti, ki jih Komisija sprejme na podlagi člena 7, se uporabljajo brez poseganja v druge posebne določbe Unije v zvezi z dajanjem proizvodov na trg in zlasti v zvezi s skupno ureditvijo kmetijskih trgov, sanitarnimi in fitosanitarnimi standardi in označevanjem živil.
2. Ob upoštevanju odstavka 1 lahko geografske označbe, zaščitene na podlagi te uredbe, uporabljajo vsi gospodarski subjekti, ki tržijo proizvod v skladu z mednarodno registracijo teh geografskih označb.

Člen 9

Razveljavitev učinkov geografske označbe iz tretje države, registrirane v mednarodnem registru, v Uniji

1. Komisija lahko na lastno pobudo ali na podlagi ustrezno utemeljene zahteve države članice, tretje države ali fizične ali pravne osebe z legitimnim interesom z izvedbenim aktom v celoti ali delno razveljavi učinke zaščite geografske označbe v enem ali več od naslednjih primerov:
 - (a) geografska označba ni več zaščiten v pogodbenici porekla;
 - (b) geografska označba ni več registrirana v mednarodnem registru;
 - (c) ni več zagotovljena skladnost z obvezno vsebino iz člena 5(2) Skupnega pravilnika ali s podatki v zvezi s kakovostjo, slovesom ali značilnostmi, kakor je določeno v členu 5(3) Skupnega pravilnika.

2. Izvedbeni akti iz odstavka 1 tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2) in šele potem, ko so fizične ali pravne osebe iz točke (ii) člena 5(2) Ženevskega akta ali upravičenci, kakor so opredeljeni v točki (xvii) člena 1 Ženevskega akta, imeli možnost uveljavljati svoje pravice.
3. Kadar glede razveljavitve ni več dopustna pritožba, Komisija nemudoma uradno obvesti Mednarodni urad o razveljavitvi učinkov mednarodne registracije geografske označbe na ozemlju Unije v skladu s točko (a) ali (c) odstavka 1.

Člen 10

Razmerje z blagovnimi znamkami

1. Zaščita geografske označbe ne posega v veljavnost predhodne blagovne znamke na ravni Unije ali na regionalni ali nacionalni ravni, ki je bila v dobri veri prijavljena ali registrirana ali pridobljena z dobroverno uporabo na ozemlju države članice, regionalne unije držav članic ali Unije.

2. Geografska označba, registrirana v mednarodnem registru, se ne zaščiti na ozemlju Unije, če bi zaradi slovesa in ugleda blagovne znamke ter trajanja njene uporabe zaščita navedene geografske označbe na ozemlju Unije lahko zavajala potrošnika glede prave identitete proizvoda.
3. Brez poseganja v odstavek 2 se lahko blagovna znamka, ki je bila v dobri veri prijavljena ali registrirana ali pridobljena z uporabo, če veljavno pravo predvideva to možnost, na ozemlju države članice, regionalne unije držav članic ali Unije pred datumom, ko je Mednarodni urad uradno obvestil Komisijo o objavi mednarodne registracije geografske označbe, in katere uporaba bi bila v nasprotju z zaščito geografske označbe, še naprej uporablja in obnavlja za zadevni proizvod ne glede na zaščito geografske označbe, če ni razlogov za ničnost ali razveljavitev na podlagi Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ali na podlagi Direktive (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta². V takšnih primerih se dovolita tako uporaba geografske označbe kot uporaba zadevne blagovne znamke.

¹ Uredba (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL L 154, 16.6.2017, str. 1).

² Direktiva (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 336, 23.12.2015, str. 1).

Člen 11

*Prehodne določbe za označbe porekla iz držav članic,
ki so že registrirane na podlagi Lizbonskega sporazuma*

1. V zvezi z vsako označbo porekla iz države članice pogodbenice Lizbonskega sporazuma za proizvod, ki je zaščiten na podlagi ene od uredb iz člena 1 te uredbe, zadevna država članica na podlagi zahteve fizične ali pravne osebe iz točke (ii) člena 5(2) Ženevskega akta ali upravičenca, kakor je opredeljen v točki (xvii) člena 1 Ženevskega akta, ali na svojo lastno pobudo zahteva eno od naslednjega:
 - (a) mednarodno registracijo navedene označbe porekla na podlagi Ženevskega akta, če je zadevna država članica ratificirala Ženevski akt ali k njemu pristopila na podlagi pooblastila iz člena 3 Sklepa (EU)..../....⁺, ali
 - (b) izbris navedene označbe porekla iz mednarodnega registra.

Zadevne države članice do... [tri leta od datuma začetka veljavnosti te uredbe] uradno obvestijo Komisijo o izbiri iz prvega pododstavka.

⁺ UL: prosimo, v besedilo vstavite številko sklepa iz dokumenta ST 6929/19.

V primerih iz točke (a) prvega pododstavka zadevna država članica v sodelovanju s Komisijo pri Mednarodnem uradu preveri, ali so v skladu s členom 7(4) Skupnega pravilnika potrebne morebitne spremembe za namen registracije na podlagi Ženevskega akta.

Komisija z izvedbenim aktom pooblasti zadevno državo članico, da opravi potrebne spremembe in o tem obvesti Mednarodni urad. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(2).

2. V zvezi z vsako označbo porekla iz države članice pogodbenice Lizbonskega sporazuma za proizvod, ki spada na področje uporabe ene od uredb iz člena 1(2) te uredbe, vendar ni zaščiten na podlagi nobene od teh uredb, zadevna država članica na podlagi zahteve fizične ali pravne osebe iz točke (ii) člena 5(2) Ženevskega akta ali upravičenca, kakor je opredeljen v točki (xvii) člena 1 Ženevskega akta, ali na svojo lastno pobudo zahteva:
 - (a) registracijo označbe porekla na podlagi zadevne uredbe ali
 - (b) izbris registracije navedene označbe porekla iz mednarodnega registra.

Zadevna država članica uradno obvesti Komisijo o izbiri iz prvega pododstavka in vloži zadevno zahtevo do ... [tri leta od datuma začetka veljavnosti te uredbe].

V primerih iz točke (a) prvega pododstavka zadevna država članica zahteva mednarodno registracijo navedene označbe porekla na podlagi Ženevskega akta, če je ta država članica ratificirala Ženevski akt ali k njemu pristopila na podlagi pooblastila iz člena 3 Sklepa (EU) .../...⁺, v roku enega leta od datuma registracije geografske označbe na podlagi veljavne uredbe. Uporabljata se tretji in četrti pododstavek odstavka 1.

Če se zahteva za registracijo na podlagi veljavne uredbe zavrne in so bila izčrpana vsa s tem povezana upravna in sodna sredstva ali če zahteva za registracijo na podlagi Ženevskega akta ni bila predložena v skladu s tretjim pododstavkom tega odstavka, zadevna država članica nemudoma zahteva izbris registracije navedene označbe porekla iz mednarodnega registra.

⁺ UL: prosimo, v besedilo vstavite številko sklepa iz dokumenta ST 6929/19.

3. Kar zahteva označbe porekla za proizvode, ki ne spadajo na področje uporabe ene od uredb iz člena 1(2) te uredbe in za katere zaščita geografskih označb na ravni Unije ni zagotovljena, lahko država članica, ki je že pogodbenica Lizbonskega sporazuma, ohrani vse obstoječe registracije v mednarodnem registru.

Taka država članica lahko predloži tudi nadaljnje zahtevke za registracijo takih označb porekla z njenega ozemlja v mednarodnem registru na podlagi Lizbonskega sporazuma, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) zadevna država članica je Komisijo uradno obvestila o osnutku zahtevka za registracijo takih označb porekla; tako uradno obvestilo vsebuje dokazila, da zahtevki izpolnjuje zahteve za registracijo na podlagi Lizbonskega sporazuma; in
- (b) Komisija v dveh mesecih po prejemu takega uradnega obvestila ni izdala negativnega mnenja; negativno mnenje se lahko izda samo po posvetovanju z zadevno državo članico ter v izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih, kadar dokazila, zahtevana v skladu s točko (a), ne dokazujejo v zadostni meri, da so zahteve za registracijo na podlagi Lizbonskega sporazuma izpolnjene, ali če bi registracija negativno vplivala na trgovinsko politiko Unije.

Če Komisija zahteva dodatne informacije v zvezi z uradnim obvestilom, predloženim v skladu s točko (a) drugega pododstavka, je rok, v katerem Komisija lahko ukrepa, en mesec od prejema zahtevanih informacij.

Komisija takoj obvesti druge države članice o vsakem uradnem obvestilu, predloženem v skladu s točko (a) drugega pododstavka.

Člen 12

*Prehodna zaščita za označbe porekla iz tretjih držav,
ki so registrirane na podlagi Lizbonskega sporazuma*

1. Države članice, ki so bile pogodbenice Lizbonskega sporazuma pred pristopom Unije k Ženevskemu aktu, lahko z nacionalnim sistemom zaščite še naprej ščitijo označbe porekla iz tretje države, ki je pogodbenica Lizbonskega sporazuma, z učinkom od datuma, ko Unija postane pogodbenica Ženevskega akta, kar zadeva označbe porekla, ki so bile do tega datuma registrirane na podlagi Lizbonskega sporazuma.

2. Zaščita iz odstavka 1:
 - (a) se nadomesti z zaščito v okviru sistema zaščite Unije za določeno označbo porekla, če je zagotovljena na podlagi odločitve, sprejete v skladu s členom 7 te uredbe po pristopu zadevne tretje države k Ženevskemu aktu, pod pogojem, da se z zaščito, zagotovljeno z odločitvijo, sprejeto v skladu s členom 7 te uredbe, ohranja neprekinjena zaščita zadevne označbe porekla v zadevni državi članici;
 - (b) preneha za določeno označbo porekla, ko se končajo učinki mednarodne registracije.
3. Kadar označba porekla iz tretje države ni registrirana na podlagi te uredbe ali če nacionalna zaščita ni nadomeščena v skladu s točko (a) odstavka 2, je za posledice take nacionalne zaščite odgovorna izključno zadevna država članica.
4. Ukrepi, ki jih države članice sprejmejo v skladu z odstavkom 1, imajo učinke samo na nacionalni ravni in ne vplivajo na trgovino v Uniji ali na mednarodno trgovino.
5. Države članice iz odstavka 1 pošljejo Komisiji vsa uradna obvestila Mednarodnega urada na podlagi Lizbonskega sporazuma. Komisija nato ta uradna obvestila pošlje vsem drugim državam članicam.

6. Države članice iz odstavka 1 tega člena Mednarodni urad obvestijo, da ne morejo zagotoviti nacionalne zaščite označbe porekla za proizvod, ki spada na področje uporabe ene od uredb iz člena 1(2) te uredbe, ki je registrirana in o kateri so uradno obveščene na podlagi Lizbonskega sporazuma, in sicer od datuma, ko Unija postane pogodbenica Ženevskega akta.

Člen 13

Pristojbine

Pristojbine, ki jih je treba plačati v skladu s členom 7 Ženevskega akta, kot je navedeno v Skupnem pravilniku, krije država članica, iz katere je geografska označba, ali fizična ali pravna oseba iz točke (ii) člena 5(2) Ženevskega akta ali upravičenec, kakor je opredeljen v točki (xvii) člena 1 Ženevskega akta. Države članice lahko zahtevajo, da nekatere ali vse pristojbine plača fizična ali pravna oseba ali upravičenec.

Člen 14

Posebni finančni prispevek

Če prihodki posebne unije izvirajo v skladu s točko (v) člena 24(2) Ženevskega akta, lahko Unija dodeli posebni prispevek v okviru razpoložljivih sredstev za ta namen iz letnega proračuna Unije.

Člen 15
Postopek v odboru

1. Komisiji pomagajo naslednji odbori v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 glede naslednjih proizvodov:
 - (a) za proizvode vinskega sektorja, ki spadajo na področje uporabe člena 92(1) Uredbe (EU) št. 1308/2013, Odbor za skupno ureditev kmetijskih trgov, ustanovljen s členom 229 navedene uredbe;
 - (b) za aromatizirane vinske proizvode, kot so opredeljeni v členu 3 Uredbe (EU) št. 251/2014, Odbor za aromatizirane vinske proizvode, ustanovljen s členom 34 navedene uredbe;
 - (c) za žgane pijače, kot so opredeljene v členu 2 Uredbe (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta¹, Odbor za žgane pijače iz člena 47 Uredbe (EU) 2019/787;

¹ Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (UL L 39, 13.2.2008, str. 16), delno veljavna do 24. maja 2021.

- (d) za kmetijske proizvode in živila, ki spadajo na področje uporabe prvega pododstavka člena 2(1) Uredbe (EU) št. 1151/2012, Odbor za politiko kakovosti kmetijskih proizvodov, ustanovljen s členom 57 navedene uredbe.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 16

Spremljanje in pregled

Komisija do... [dve leti od datuma začetka veljavnosti te uredbe] oceni sodelovanje Unije pri Ženevskem aktu ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o glavnih ugotovitvah. Ocena med drugim temelji na naslednjih elementih:

- (a) številu geografskih označb, ki so zaščitene in registrirane na podlagi prava Unije in za katere so bili vloženi zahtevki za mednarodno registracijo, ter primerih, v katerih so zaščito zavrnile tretje pogodbenice;
- (b) spremembi števila tretjih držav, ki sodelujejo pri Ženevskem aktu, ukrepah, ki jih je Komisija sprejela za povečanje tega števila, pa tudi učinku sedanjega prava Unije na področju geografskih označb na privlačnost Ženevskega akta za tretje države ter

(c) številu in vrsti geografskih označb iz tretjih držav, ki jih je Unija zavrnila.

Člen 17

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik
